Dosar nr. 3-87/2024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 mai 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin-Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 16 ianuarie 2024, Rostislav Sobieţki a depus acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, la 01 noiembrie 2023, a adresat pârâtului - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră o cerere semnată electronic (înregistrată în secretariatul IGPF la 02.11.2023 cu nr. S- 667/23, prin care a solicitat să-i fie calculate și achitate integral drepturile pecuniare cuvenite (compensații, pierderi din neachitarea la timp a salariului, sporuri) care reies din raportul de serviciu, actualizate cu indicele de inflație, ca urmare a devalorizării monedei naționale, începând cu data nașterii drepturilor - 29.10.2021 și până la data efectuării plății - 27.10.2023. La 30 noiembrie 2023, prin scrisoarea nr. 35/18-3-10488, pârâtul a refuzat arbitrar satisfacerea revendicărilor legale înaintate de reclamant în cererea din 01.11.2023, argumentându-și poziția prin „ la această etapă nu există o decizie irevocabilă care ar permite Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în calitate de angajator de a acționa în raport cu revendicările noi conținute în cerere. Or, cerințele formulate prin cerere sunt înaintate prematur”.

Reclamantul a indicat că, evoluția în cariera sa de funcționar public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a început-o la 19 iulie 1996, exercitând în peste 26 ani de activitate diverse funcții de execuție și conducere în subdiviziuni de investigații (operative), având actualmente gradul special - comisar-șef, categoria superioară de calificare profesională „Maestru” și titlul științific de doctor în drept. La 14.02.2020, prin ordinul MAI nr. 15/ef, a fost numit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF. La 26.10.2021, pârâtul - IGPF, făcând neîntemeiat trimitere Ia prevederile art. 38 alin. (1) lit. a) (demisia) din Legea nr. 288/2016 și art. 83 Codul muncii, a emis ilegal, neîntemeiat și abuziv actul administrativ

individual - ordinul nr. 465/ps din 26.10.2021, prin care a dispus încetarea raportului de serviciu al reclamantului - comisar-șef Rostislav SOBIEȚKI, șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF, de pe 29.10.2021, indicându-se ca temei un oarecare „raport al domnului Sobiețki Rostislav", în fapt, inexistent, prin ce a prejudiciat drepturile și interesele legitime ale salariatului reclamant.

Mai menționează reclamantul că, ilegalitatea actului administrativ respectiv și faptul vătămării drepturilor sale au fost constatate de către Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău care, la 05.04.2023, a emis Decizia de anulare a actului administrativ - ordinul IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, precum și repunerea corespunzătoare în toate drepturile reclamantului, inclusiv reîncadrarea în funcția deținută anterior, încasarea în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și a cheltuielilor de judecată suportate. Or, Curtea de Apel Chișinău a constatat și motivat, prin decizia sa din 05.04.2023, că actul administrativ - ordinul IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021 a fost emis în mod netemeinic, nejustificat și contrar legislației, iar ca consecință a dispus anularea acestui act administrativ, reîncadrarea în funcția anterior deținută a reclamantului.

În ordine de executare a Deciziei precitate a Curții de Apel Chișinău, pârâtul - IGPF a emis la 21.04.2023 actul administrativ individual/ordinul nr. 283/ps prin care a dispus, cu întârziere de cca. 2 săptămâni de la data intervenirii obligației de executare a hotărârii instanței de apel, reîncadrarea reclamantului, în persoana comisarului-șef Rostislav Sobiețki „în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF, cu începerea activității din 25.04.2023. Ordinul IGPF nr. 283/ps din 21.04.2023 a fost adus la cunoștința reclamantului abia la 25.04.2023, moment din care urma să fie repus în toate drepturile care decurgeau din raportul de muncă, inclusiv la beneficierea de salariu (din care s-au achitat toate impozitele și contribuțiile sociale) și calcularea vechimii în muncă pentru perioada absenței forțate de la serviciu din vina angajatorului.

Reține reclamantul că, încălcând intenționat și cu rea-credință prevederile art. 255 Cod procedură civilă și art. 251 alin. (2) Cod administrativ pârâtul IGPF a tărăgănat cu 204 zile executarea Deciziei definitive a Curții de Apel Chișinău din 05.04.2023 în partea ce ține de achitarea în beneficiul reclamantului a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și a cheltuielilor de judecată suportate. Astfel, pârâtul IGPF, în calitate de angajator, contrar prevederilor legale, ignorând îndeplinirea deciziei instanței de apel în litigiul de muncă, nu a executat obligațiile prevăzute de lege, prezumându-se această acțiune/inacțiune ca culpă, reținând intenționat salariul (art. 142 C. mun.), indemnizațiile de concediu (art. 117 C. mun.) și alte plăți cuvenite salariatului. Respectiv, recunoscând propria eroare/încălcare și făcând apoi referință la aceleași norme - art. 255 C. pr. civilă și art. 251 alin. (2) C. adm., pârâtul IGPF a emis totuși la 19.10.2023 actul administrativ - ordinul nr. 606/ps, pe care l-a adus la cunoștința reclamantului abia la 25.10.2023 cu scrisoarea nr. 35/20-1-9301 din 19.10.2023 (remisă prin poștă la adresa de domiciliu), prin care a dispus „achitarea subsemnatului Sobiețki Rostislav, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu de pe 29.10.2021 până pe 25.04.2023, precum și cheltuielilor de judecată\însă fără a ține cont de modificările survenite pe scara salarială, sporurile și pierderile cauzate reclamantului ca urmare a neachitării la timp a salariului.

Reclamantul a mai menționat că, recunoașterea de către pârât a propriei încălcări a legislației și a drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului, cu emiterea întârziată a actului administrativ citat supra, a fost precedată de două somații de avertizare / scrisori de informare ale Curții de Apel Chișinău în procedura de executare, la 29 iunie 2023 și 13 iulie 2023, prin care, pe de o parte, pârâtului i s-a acordat termen de 5 și, respectiv, suplimentar 20 zile pentru executarea

benevolă a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05.04.2023, iar pe de altă parte, pârâtul a fost avertizat despre amenda de constrângere în mărime de până la 20000 unități convenționale care o poate stabili instanța de apel în cazul neexecutării benevole a deciziei de apel menționate.

Astfel, după cum am menționat supra, la 30.11.2023, prin scrisoarea nr. 35/18-3-10488, reclamantul a fost informat de către pârâtul IGPF despre refuzul soluționării pozitive a revendicărilor legale ce țin de drepturile pecuniare și repunerea integrală în drepturile ce i-au revenit reclamantului din raportul de muncă, invocându-se arbitrar la situații care, în realitate, nu au putut împiedica executarea obligațiilor față de reclamant, prevăzute expres prin Lege, dar și repararea integrală a drepturilor pecuniare afectate. Analogic de eronate și irelevante sunt argumentele expuse de pârâtul IGPF în aceeași scrisoare precum că „dimensiunea cerinței de calculare și achitare a sporului pentru deținerea titlului științific „ făcând aluzie la lipsa a careva obiecții/contestări aferente „Ordinului cu privire la atribuirea treptei, clasei și coeficientului de salarizare, adus la cunoștință contra-semnătură”. Or, ce relevanță Ia subiectul abordat ar avea respectivul „Ordin contrasemnat” (nr. 295/ps din 28.04.2023), dacă acesta, pe de o parte, prevede doar atribuirea treptei - (IV), clasei - (101) și coeficientului de salarizare - (8,09) începând cu 25 aprilie 2023, pe când subsemnatul înaintează pretenții la realizarea drepturilor pecuniare de până la această perioadă, iar pe de altă parte, acesta nu se referă la alte sporuri de salarizare (excepție pentru grad special de comisar-șef), reglementate prin alte prevederi normative și stabilite prin acte administrative aparte.

Reclamantul atrage atenția, că la emiterea Ordinului menționat supra, cu nr. 295/ps din 28.04.2023 despre atribuirea treptei, clasei și coeficientului de salarizare, angajatorul, în mod absurd, a indicat ca temei pct. 19 subpct. 5) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea IGPF nr. 1145/2018 care, de fapt, reglementează numirea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu a funcționarilor, însă nicidecum aspecte de salarizare. Mai mult decât atât, ca temei la emiterea Ordinului respectiv pârâtul IGPF a indicat doar art. 25 din Legea nr. 270/2018, iar sporul pretins pentru titlul științific este prevăzut de altă normă și anume art. 14 din Legea precitată. Acest fapt exclude orice tratare a actului administrativ menționat ca act care s-ar referi la alte sporuri salariale stabilite prin art. 10 din Legea nr. 270/2018.

Indică reclamantul că, având în vedere conținutul scrisorii pârâtului din 30.11.2023, în conformitate cu prevederile art. 162-163 art. 165 C. adm. al RM, a adresat la 14 decembrie 2023 pârâtului IGPF o cerere prealabilă (înregistrată în secretariatul IGPF cu nr.S-724/23) prin care și-a susținut integral revendicările aferente drepturilor pecuniare cuvenite. La 22 decembrie 2023, prin scrisoarea nr. 35/18-1-11129, pârâtul IGPF l-a informat despre refuzul în soluționarea cererii prealabile și satisfacerii revendicărilor incluse, considerându-le pretins „nemotivate în fapt și în drept”. Remarcabil este faptul, că pârâtul confirmă caracterul întemeiat al revendicărilor reclamantului, notând în scrisoarea sa: „atestăm, că cererea dvs. este întemeiată în fapt pe Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023 care prevede inclusiv achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă „. Dar, dincolo de confirmarea, la propriu, a caracterului întemeiat al revendicărilor, totuși, pârâtul IGPF, în calitate de angajator, prin argumente neîntemeiate, arbitrare și absolut depășite, cu vehemență, în mod direct și intenționat a încălcat prevederile legislației, prin care fapt a agravat starea de fapt și a extins proporțiile viciilor aduse drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului.

Or, revendicările expuse în cererea inițială și, apoi, în cea prealabilă, nu sunt niște „cerințe noi”, după cum au fost tratate arbitrar de către pârât, ci constituie parte integrantă a obligațiilor care îi revin acestuia prin Decizia din 05.04.2023 a Colegiului civil, comercial și contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, în partea ce ține de achitarea comisarului-șef

Sobieţki Rostislav, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu. Pârâtul a fost conștient de faptul că această decizie a Curții de Apel este definitivă și executorie din momentul pronunțării, fără a exista vreo premisă care ar împiedica acest fapt. De asemenea, pârâtul, în virtutea aptitudinilor și cunoștințelor în materie juridică presupuse, a fost conștient de faptul, că procedura de achitare a salariului prevede, în sine, totalitatea elementelor salariale stabilite prin legislație, cuvenite pentru achitare neîntârziată salariatului de către angajator, fără ca acest salariat să fie nevoit să se adreseze în mod reiterativ. Dreptul la beneficiere integrală a salariului nu este o „cerință nouă", dar parte nemijlocită a obligației care i-a revenit pârâtului IGPF, în calitate de angajator, inclusiv și prin decizia Curții de Apel Chișinău și pe care acesta nu a executat-o în deplina măsură până în prezent față de reclamant.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 145, art. 356 alin. (1) din Codul muncii, art. 35 din Legea salarizării nr. 847/2002, Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07.05.2003, pct. 2, 7, 7^1 și 22 din Regulamentul-cadrul cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, indicând că dincolo de compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, angajatorul IGPF este obligat să despăgubească salariatul subsemnat într-un mod egal cu salariile majorate și reactualizate pentru funcția deținută și cu celelalte drepturi de care subsemnatul ar fi beneficiat la locul de muncă. Or, fiind repus în funcția anterior deținută, urmează să-i fie achitat sporul pentru performanță care constituia cel puțin 1335 lei/lunar (echivalent a 10% din suma salariului de funcție), de care salariatul beneficia până la momentul demiterii ilegale. Deci, la ultima evaluare a performanțelor a fost evaluat cu calificativul maxim - 4,0 „foarte bine" ceea ce, potrivit pct. 17 din Regulament, stabilește pentru salariatul evaluat o apreciere specială, deoarece performanțele sale se situează peste limitele superioare ale standardelor și performanțelor celorlalți angajați.

Astfel, alegația pârâtului din scrisoarea nr. 35/18-1-11129 din 22 decembrie 2023 precum că: „în lipsa evaluării performanțelor angajatorul nu poate achita sporul pentru performanță bazându-se doar pe presupuneri vis-a-vis de activitatea dvs. care avea să fie prestată în condițiile în care era să exercitați atribuțiile „ este falsă și nu corespunde adevărului, atât din considerentul că, la momentul demiterii ilegale, reclamantul dispunea de evaluare cu calificativ maxim, cât și din considerentul că evaluarea, în perioada absenței forțate de Ia serviciu, a fost omisă din vina pârâtului IGPF, în calitate de angajator, și nu poate avea efect defavorabil față de interesele salariatului-reclamant, ceea ce prezumă deținerea de către reclamant a calificativului maxim de performanță inclusiv și în perioada absenței forțate de la serviciu, până la data reîncadrării în funcția anterior deținută. Or, nu există nici o circumstanță care ar diminua din performanța profesională a reclamantului, ținând cont de experiența, pregătirea și titlurile, inclusiv cel științific de doctor în drept, ale acestuia.

Reclamantul, invocând prevederile art. 130 alin. (1) Codul muncii și art. 10 alin. (1) din Legea nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, menționează că suplimentar la achitarea sporurilor lunare menționate supra, care parte componentă a salariului, se impune obligația angajatorului de a calcula și achita salariatului subsemnat sporul lunar pentru deținerea, în toată perioada de muncă în cadrul IGPF egală cu 38 luni și 11 zile, a titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018 (echivalent la 300 lei). Atrage atenția, că teza de doctor în drept a fost susținută pe tema aspectelor juridico-penale ale infracțiunii de contrabandă, iar copia diplomei se regăsește în dosarul personal al salariatului. La acest capitol reține prevederile art. 24 din Carta Socială

Europeană revizuită (ratificată prin Legea nr. 484/2001) care prevede, că în vederea asigurării exercitării efective a dreptului la protecție în caz de concediere, părțile se angajează să recunoască (a) dreptul lucrătorilor de a nu fi concediați fără un motiv valabil legat de aptitudinea sau conduita acestora, sau de cerințele de funcționare a întreprinderii, a instituției sau a serviciului și (b) dreptul lucrătorilor concediați fără motiv valabil la o indemnizație adecvată sau la o altă reparație corespunzătoare.

Mai indică reclamantul că, important este și faptul, că Comitetul European al Drepturilor Sociale a stabilit, că mecanismele de compensare sunt conforme cu Carta Socială Europeană dacă acestea îndeplinesc următoarele condiții: (i) prevăd rambursarea pierderilor financiare suportate de salariat între data concedierii și decizia instanței de apel; (ii) prevăd posibilitatea de reintegrare a salariatului și/sau (iii) prevăd o despăgubire la un nivel suficient de ridicat pentru a descuraja angajatorul și de a repara prejudiciul suportat de salariat. Comitetul a subliniat că despăgubirea pentru concedierea ilegală trebuie să fie proporțională cu pierderea suferită de victimă și, în același timp, suficient de descurajatoare pentru angajatori. Respectiv, IGPF, în virtutea consecințelor acțiunilor sale anterioare nepotrivite și nejustificate, îi revine obligația incontestabilă de a repara daunele cauzate salariatului subsemnat ca urmare a demiterii neîntemeiate și anume, compensarea pierderilor din neachitarea la timp a salariului. Or, inflația înregistrată în perioada neachitării la timp a salariului, fiind un fenomen monetar care s-a manifestat prin majorarea prețurilor la bunuri și servicii în Republica Moldova, a erodat puterea de cumpărare a mijloacelor bănești, adică cu aceeași sumă de bani care urma a fi achitată lunar în formă de salariu, actualmente salariatul subsemnat poate cumpăra mai puțin decât înainte, în perioada când urma să-i fie achitat salariul lunar.

Constituția Republicii Moldova stabilește că, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate. Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială, (art. 1 alin. (3) și art. 16 alin. (2) Const. RM).

Potrivit art. 20 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1) și (2) și art. 43 alin. (1) și alin. (2) Const. RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime și nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție. Dreptul la apărare este garantat și fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

CEDO statuează la art. 6 par. 1 ca orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță (...), care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...). Acest fapt l-a reiterat CtEDO în Cauza Malahov c. Republica Moldova (Hotărârea din 7 iunie 2007, pct. 25 și 30), reținând că art. 6 par. 1 din CEDO garantează oricărei persoane dreptul la judecarea oricărei pretenții cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil de către o instanță judecătorească. Scopul principal al art. 6 par. 1 din CEDO este de a proteja interesele părților și a bunei administrări a justiției (Cama Cottin c Franța (Hotărârea din 2 iunie 2005, pct. 33); Cauza Acquaviva c. Franța (Hotărârea din 21 noiembrie 1995, pct. 66)).

Prin prisma dispozițiilor art. 14 CEDO, exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă,

culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Art. 14 din CEDO în mod explicit interzice discriminarea, dispunând că exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

În același sens, Protocolul nr. 12 la CEDO stipulează (la par. 1 și par. 2 din art. 1) că exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fară nicio discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în par. 1.

Dreptul la muncă, precum și drepturile aferente raportului de muncă, fiind atribuite la categoria drepturilor social-economice și culturale, sunt consfințite prin art. 6 și 9 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, precum și de un șir de convenții ale Organizației Internaționale a Muncii, ratificate de către Republica Moldova.

Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în Hotărârea nr. 12 din 20 mai 2014 (pct. 45, pct. 48-49 și pct. 51-52) reține, că totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul muncii, jurisdicția muncii, precum și alte condiții legate nemijlocit de raporturile de muncă sunt reglementate de C. mun. și alte legi, care vin să detalieze prevederile constituționale. Curtea menționează că, oricum s-ar exercita dreptul la muncă, exigențele și condițiile reglementate în legislația națională urmează a fi respectate de către titularii raporturilor de muncă. Participând la raporturile juridice de muncă, salariatul realizează drepturi și îndeplinește obligații care țin de înfăptuirea activității de muncă, iar drepturile de bază în sfera muncii sunt consfințite în art. 9 C. mun.

Totodată, având în vedere specificul dreptului la muncă, dar și al poziționării subiecților raporturilor de muncă, atât normele naționale, cât și cele internaționale, stabilesc un minim de garanții, menite să asigure un echilibru dintre angajați și angajatori, pe de o parte, și o protecție adecvată a demnității, securității și stabilității angajaților, pe de altă parte. Or, garanțiile minime care urmează a fi stabilite de înșiși subiecții raporturilor de muncă, prin contracte individuale (sau colective de muncă), încheiate în urma negocierilor libere, rezultă din prevederile art. 43 din Constituție.

Potrivit art. 3 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, principiile de bază ale activității Poliției de Frontieră simt: legalitatea, imparțialitatea, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, continuitatea, îmbinarea metodelor publice și secrete, îmbinarea metodelor de conducere unipersonale și colegiale, descentralizarea, cooperarea, transparența, răspunderea personală, profesionalismul.

Operând cu art. 26 alin. (1) și alin (2), art. 27 alin. (1) și art. 56 alin. (1) din Codul de procedura civilă al Republicii Moldova, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății) precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Participanții la proces sunt în drept să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă.

Conform art. 19 alin. (l)-(3) din Codul civil al Republicii Moldova (în continuare - C. civ.), în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui simt considerate valori supreme și sunt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței CtEDO (art. 36 C. adm.).

Conform prevederilor art. 224 alin. (1) lit. a) C. adm., examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, dacă acesta este ilegal și prin el reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor CtEDO, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale (art. 12 C. pr. civ. al RM).

În vederea compensării costurilor și cheltuielilor de judecată, urmează a fi stabilit faptul dacă acestea au fost necesare, realmente angajate și rezonabile în cuantum (Cauza Nilsen and Johnsen c. Norway (Hotărârea din 25 noiembrie 1999, pct. 62); Cauza Pasteli and Others c. Republica Moldova (Hotărârea din 15 iunie 2004, pct. 45)).

Conform art. 94 alin. (1) C. pr. civ. al RM, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului — proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 12 din 19 iunie 2003 (pct. 8), cu titlu de principiu, consacră faptul că munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată.

În contextul celor enunțate, se impune încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, în beneficiul reclamantului Rostislav Sobieţki, a cheltuielilor legate de apărarea drepturilor reclamantului conform actelor confirmative ale cheltuielilor suportate care vor fi prezentate ulterior.

Cere reclamantul, Rostislav Sobieţki:

- Obligarea pârâtului - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în emiterea actului administrativ individual, prin care să fie dispusă calcularea și plata, din contul IGPF, a drepturilor pecuniare, actualizate cu indicele de inflație, ca urmare a devalorizării monedei naționale, începând cu data apariției - 29 octombrie 2021 și până la data efectuării plății - 11 noiembrie 2023, și anume:
  1) încasarea în beneficiul reclamantului a sumei „pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021”, reținute de pârât prin ordinul IGPF (anulat) nr. 465/ps din 26.10.2021, ce constituie 5763,24 lei;
  2) compensarea prin încasarea în beneficiul reclamantului a pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului, separat pentru fiecare lună, începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023 (inclusiv), cu majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit;
  3) achitarea integrală în beneficiul reclamantului a despăgubirilor egale cu diferența dintre salariul achitat conform ordinului IGPF nr. 606/ps din 19.10.2023 (pentru perioada absenței forțate de la muncă din data de 29.10.2021 până la 25.04.2023) și cuantumul salariului real, majorat și reactualizat pentru funcția de șef adjunct de Direcție în cadrul IGPF;
  4) achitarea în beneficiul reclamantului a sporului lunar pentru performanță în mărime de cel puțin 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023 de care acesta ar fi beneficiat în perioada lipsei forțate de la serviciu;
  5) calcularea și achitarea în beneficiul reclamantului a sporului lunar pentru deținerea, în toată perioada activității în cadrul IGPF, a titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar;
  6) calcularea și achitarea în beneficiul reclamantului a 0,3 la sută din suma totală a salariului neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, total 204 zile, începând cu ziua apariției obligației de plată - 06.04.2023 și ziua executării întârziate a plății- 27.10.2023.
- Încasarea din contul pârâtului - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (în continuare - IGPF) în beneficiul reclamantului, a tuturor cheltuielilor de judecată care vor fi suportate de către reclamant în legătură cu judecarea prezentei acțiuni în contencios administrativ.
- Constatarea încălcării reclamantului a drepturilor garantate de art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (protecția proprietății), coroborat cu art. 13 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (dreptul la un remediu efectiv) și art. 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil).

Reclamantul, Rostislav Sobieţki și reprezentații săi, avocații Viorel Berliba și Elena Bugușa, în ședința de judecată au solicitat admiterea acțiunii pentru motivele de fapt și de drept enunțate.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Rudu Negura, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În susținerea poziției, autoritatea pârâtă a invocat că la prin ordinul IGPF nr.465/ps din 26 octombrie 2021 a fost încetat raportul de serviciu cu comisarul șef Sobieski Rostișlav *****. La data de 29 noiembrie 2021, Sobieţki Rostislav a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră prin care a solicitat anularea Ordinului nr.465/ps din 26 octombrie 2021 privind încetarea raportului de munca, achitarea drepturilor salarialc, prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 iulie 2022 cererea de chemare în judecată înaintată de Sobieţki Rostislav a fost respinsă ca fiind neîntemeiata. Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, Sobieţki Rostislav a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și admiterea acțiunii înaintate. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sobieţki Rostislav, inclusiv s-a dispus restabilirea acestuia în funcția deținută anterior, șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF. Prin ordinul IGPF nr. 283/ps din 21 aprilie 2023, comisar-șef Sobieţki Rostislav ***** a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Politici de Frontieră de pe 05 aprilie 2023, cu începerea activității de pe 25 aprilie 2023.

Prin corespondența cu Inspectoratul General al Politiei de Frontieră (Scrisorile de informare nr. 3ex-33/2023 din 29. iunie 2023 și nr. 3ex-33/2023 din 13 iulie 2023), Curtea de Apel Chișinău a informat Inspectoratul despre necesitatea executării integrale a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023, inclusiv în partea transferului sumelor pecuniare. Astfel, în conformitate cu prevederile art.255 din Codul de procedură civilă, art.251 alin.(2) din Codul administrativ și pct. 18 din Regulamentul cu privire la analizarea șl funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1 145 din 21 noiembrie 2018, s-a dispus achitarea în beneficiul reclamantului Sobieţki Rostislav *****, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, de pe 29 octombrie 2021 până pe 25 aprilie 2023, precum și a cheltuielilor de judecată.

Cu privire la argumentul reclamantului potrivit căruia să fie restituită suma „pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021". Potrivit ari. 115 alin.4) din Codul muncii din 28 martie 2003, concediul de odihnă anual pentru următorii ani de muncă se acordă salariatului, în baza unei cereri scrise, conform programării stabilite. La cererea scrisă a salariatului, concediul de odihnă anual poale fi acordat și în afara programării stabilite. În acest sens, dl Sobieţki Rostislav a beneficiat de concediu la cererea personala aprobată de angajator. Dreptul la concediu de odihnă anual plătit i-a fost respectat. În continuare, după încetarea raportului de serviciu cu dl Sobieţki Rostislav, s-a constat utilizarea perioadei de 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021, din acest considerent a fost dispus reținerea sumei din salariu acestuia.

Consecutiv, prin ordinul IGPF nr. 283/ps din 21 aprilie 2023, reclamantul a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Politici de frontieră de pe 05 aprilie 2023, cu începerea activității de pe 25 aprilie 2023. Astfel reclamantul avea posibilitatea să înainteze o cerere cu privire la compensarea concediului, conform art. 119 alin. 3) al actului ante-enunțat, în perioada valabilității contractului individual de muncă, concediile nefolosite pot fi alipite la concediul de odihnă anual sau pol fi folosite aparte (în întregime sau fracționat, conform art.115 alin. (5)) de către salariat în perioadele stabilite prin acordul scris al părților.

Totodată, nu se admite înlocuirea concediului de odihnă anual nefolosit printr-o compensație în bani. În caz de încetare a contractului individual de muncă, conform ari. 119, alin. (1) din Codul muncii, salariatul arc dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite. Având în vedere aceste circumstanțe, luând în considerație că dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toți salariații, reclamantul avea posibilitatea de a se adresa cu cererea în scris către angajator pentru ai acordat concediul.

Cu privire la cerința ele compensare prin încasarea în beneficiul reclamantului Rostislav Sobiețki a pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului, separat pentru fiecare lună, începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023 (inclusiv), cu majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit.

Retribuirea muncii reclamantului în speță pentru perioada absenței forțate de la serviciu a fost efectuată cu calcularea salariului conform grilelor și coeficienților de majorare care au avut loc. Mai mult, pretențiile reclamantului sunt întemeiate în fapt pe Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023 care prevede inclusiv achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă. Consecvent, Inspectoratul a executat Decizia Curții de Apel Chișinău și a achitat salariu pentru absența forțată de la muncă cu calcularea valorii de referință aferente perioadelor absentate.

În conformitate cu prevederile art. 128 din Codul muncii salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Achitarea în beneficiul reclamantului Rostislav Sobiețki a sporului lunar pentru performanța în mărime de cel puțin 10% pentru perioada 28.10.2021- 25.04.2023 de care acesta ar fi beneficiat în perioada lipsei forțate de la serviciu.

Potrivit art.128 alin.(l) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Punctul 2 din Regulamentul-cadru cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, statuează că, sporul la salariu pentru performanțe profesionale individuale în muncă poartă caracter stimulator și se bazează pe calitatea muncii, aportul și profesionalismul angajatului, obiectivitate și imparțialitate, fiind stabilii și achitat în funcție de aportul angajatului la obținerea rezultatelor.

La caz, în perioada 28.10.2021-25.04.2023 reclamantul nu a prestat careva muncă în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră întru a putea solicita spor lunar în mărime de cel puțin 10%, or, acesta se acordă diferențiat la nivel de angajat în funcție de rezultatele evaluării performanțelor.

Calcularea si achitarea în beneficiul reclamantului Rostislav Sobiețki a sporului lunar pentru deținerea, în toată perioada activității în cadrul IGPF, a titlului științific de doctor în știință (în drept) specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la ari. 14 alin.(l) lit. b) din Legea nr.270/201 fi ce constituie 300 lei/lunar. Privind calcularea și achitarea a sporului lunar pentru deținerea a titlului științific de doctor în știință (în drept), conform prevederilor art. 14 alin.(1) și (2) din Legea nr.270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar sporul lunar pentru titlul științific și/sau științifico-didactic se acordă: - în mărime de 50% din cuantumurile stabilite la lit. a) și b), personalului din alte domenii de activitate care deține titlul științific de doctor habilital sau

doctor în științe în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcție; din data conferirii titlului științific si/sau stiintifico-didactic de către instituțiile abilitate, confirmai de Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare, proporțional timpului lucrat în limitele duratei zilnice normale a timpului de muncă sau ale unei norme didactice.

Astfel, din informațiile prezentate în prezenta speță nu se atestă că dl Sobieţki Rostislav a prezentat documentele confirmative pentru acordarea sporului menționat supra în subdiviziunea resurse umane din cadrul IGPF (este prezentată doar poziția petiționarului prin care se fiice referință la o copie a diplome fără indicarea emitentului acesteia).

Calcularea și achitarea în beneficiul reclamantului Rostislav Sobieţki a 0,3 la sută din suma totală a salariului neplătit în termen, pentru fiecare zi de întârziere, total 204 zile, începând cu ziua apariției obligației de plată 06.04.2023 și ziua executării întârziate a plății 27.10.2023. Potrivit Avizului consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2014 cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art. 330 alin. (2) din Codul muncii (dosarul nr. 4ac-21/2014) „prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, pot fi aplicate si se calculează numai până la dala la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă. În această ordine de idei, litigiul în care se examinează inclusiv restabilirea reclamantului în funcție se află în examinare la Curtea Supremă de Justiție, fiind examinat în mod definitiv. Respectiv, la această etapă nu există o decizie irevocabilă care ar permite Inspectoratului General în calitate de angajator de a acționa în raport cu revendicările noi conținute în cererea reclamantului. Or, cerințele formulate Inspectoratului General al Poliției de Frontieră sunt înaintate prematur.

Cu privire la solicitarea reclamantului privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a cheltuielilor de asistență juridică. Cheltuielile de asistență juridică constau în plățile avansate de către persoane fizice sau juridice avocaților. Conform art. 60 alin. (1) din I.egea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă. Atragem atenția asupra faptului că reclamantul nu a anexat copia contractului de asistență juridică sau alte acte confirmative pentru a-și justifica pretențiile sale cu privire la cheltuielile juridice suportate. Potrivit prevederilor art.96 alin.(l) din Codul de procedură civilă și prevederile Recomandării CSJ nr.23 din 01.11.2012 privind uncie aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării, onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

De asemenea, Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea dc către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, la pct. 17 prevede ca, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor

reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

În acest context, cerința privind compensare cheltuielilor de judecată pe de o parte subsecventă cerinței de bază (obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil) deoarece Inspectoratul nu a pierdut procesul iar pe de altă parte ca fiind neîntemeiată și lipsită de careva argumente justificative fără a avea la bază careva probe ce ar demonstra careva cheltuieli suportate.

Având în vedere aspectele menționate, luând în considerare că pretențiile reclamantului, dar și argumentele pe care se sprijină sunt neîntemeiate, solicită respingerea acțiunii înaintate de către Sobieţki Rostislav ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și dosarul administrativ, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, întemeiată și pasibilă admiterii parțiale, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei, înscrisurile dosarului și explicațiile participanților la proces s-a constatat că, prin ordinul IGPF nr.465/ps din 26 octombrie 2021 a fost încetat raportul de serviciu cu comisarul șef Sobieski Rostișlav *****. (f.d. 25)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sobieţki Rostislav, cu anularea ordinului IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, reîncadrarea în funcția deținută anterior de șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF, încasarea în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 26-27)

Prin ordinul IGPF nr. 283/ps din 21 aprilie 2023, comisar-șef Sobieţki Rostislav ***** a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Politici de Frontieră de pe 05 aprilie 2023, cu începerea activității de pe 25 aprilie 2023. (f.d. 28)

La 19 octombrie 2023, IGPF a emis ordinul nr. 606/ps, prin care a dispus „achitarea subsemnatului Sobieţki Rostislav, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu de pe 29.10.2021 până pe 25.04.2023, precum și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 28-29)

La 01 noiembrie 2023, Sobieţki Rostislav a adresat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră o cerere, înregistrată în secretariatul IGPF la 02.11.2023 cu nr. S-667/23, prin care a solicitat să-i fie calculate și achitate integral drepturile pecuniare cuvenite (compensații, pierderi din neachitarea la timp a salariului, sporuri) care reies din raportul de serviciu, actualizate cu indicele de inflație, ca urmare a devalorizării monedei naționale, începând cu data nașterii drepturilor - 29.10.2021 și până la data efectuării plății - 27.10.2023. (f.d.1-6 dosar administrativ.)

La 30 noiembrie 2023, prin scrisoarea nr. 35/18-3-10488, pârâtul a refuzat satisfacerea revendicărilor înaintate. (f.d. 9 dosar administrativ)

La 14 decembrie 2023, reclamantul, a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat să fie emis actul administrativ individual de achitare a plăților pretinse în cererea din 01 noiembrie 2023. (f.d.11-15 dosar administrativ)

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/18-1-11129 din 22 decembrie 2023 cererea prealabilă depusă de Sobieţki Rostislav a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 16-17 dosar administrativ)

La 16 ianuarie 2024, Sobieţki Rostislav, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată, exprimându-și dezacordul cu refuzul pârâtului și solicitând obligarea pârâtului - Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în emiterea actului administrativ individual, prin care să fie

dispusă calcularea și plata, din contul IGPF, a drepturilor pecuniare, actualizate cu indicele de inflație, ca urmare a devalorizării monedei naționale, începând cu data apariției - 29 octombrie 2021 și până la data efectuării plății - 11 noiembrie 2023, concretizate în cerere.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Art. 60 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

Răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/18-3-10488 din 30 noiembrie 2023, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, având caracter defavorabil reclamantului.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la circumstanțele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, ori pretinde îngrădirea drepturilor sale la plățile salariale care nu au fost calculate corect și achitate în termenul stabilit. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

La 14 decembrie 2023, Sobieţki Rostislav a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat achitarea plăților salariale pretinse.

Prevederile art.209 alin.(1) Cod administrativ statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

La 22 decembrie 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, a emis răspunsul nr. 35/18-1-11129 pe marginea cererii prealabile, iar acțiunea în instanță a fost depusă la 16 ianuarie 2024. Corespunzător, termenul de înaintare a acțiunii, prevăzut de lege a fost respectat.

Drept consecință a celor reținute, instanța de judecată apreciază că acțiunea este depusă cu respectarea procedurii, a competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința temeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Așa cum a fost reflectat supra, prin ordinul IGPF nr.465/ps din 26 octombrie 2021 a fost încetat raportul de serviciu cu comisarul șef Sobieski Rostișlav ***** în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. (f.d. 25)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sobieţki Rostislav, cu anularea ordinului IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, reîncadrarea în funcția deținută anterior de șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF, încasarea în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 26)

Prin ordinul IGPF nr. 283/ps din 21 aprilie 2023, comisar-șef Sobieţki Rostislav ***** a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Politici de Frontieră de pe 05 aprilie 2023, cu începerea activității de pe 25 aprilie 2023. (f.d. 28)

La 19 octombrie 2023, IGPF a emis ordinul nr. 606/ps, prin care a dispus „achitarea lui Sobieţki Rostislav, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu de pe 29.10.2021 până pe 25.04.2023, precum și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 28-29)

La 01 noiembrie 2023, Sobieţki Rostislav a adresat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră o cerere, prin care a solicitat emiterea unei act administrativ prin care să fie dispusă restituire/încasarea în beneficiul său a sumei „pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021”, reținute de pârât prin ordinul IGPF (anulat) nr. 465/ps din 26.10.2021, ce constituie 5763,24 lei; compensarea prin încasarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului, separat pentru fiecare lună, începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023 (inclusiv), cu majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit; achitarea integrală a despăgubirilor egale cu diferența dintre salariul achitat conform ordinului IGPF nr. 606/ps din 19.10.2023 (pentru perioada absenței forțate de la muncă din data de 29.10.2021 până la 25.04.2023) și cuantumul salariului real, majorat și reactualizat pentru funcția de șef adjunct de Direcție în cadrul IGPF; achitarea sporului lunar pentru performanță în mărime de cel puțin 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023 de care acesta ar fî beneficiat în perioada lipsei forțate de la serviciu; calcularea și achitarea sporului lunar pentru deținerea, în toată perioada activități în cadrul IGPF, a titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar. (f.d.1-6 dosar administrativ.)

La 30 noiembrie 2023, prin scrisoarea nr. 35/18-3-10488, pârâtul a refuzat satisfacerea revendicărilor înaintate. (f.d. 9 dosar administrativ)

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Art. 69 din Codul administrativ stabilește că, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Art. 78 alin.(1) din Codul administrativ statuează că, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Lucrările dosarului atestă că inițierea procedurii administrative a avut loc prin depunerea, de către Sobieţki Rostislav a cererii din 01 noiembrie 2023 de reparare a prejudiciului cauzat prin calcularea, achitarea necorespunzătoare și cu întârziere a plăților salariale.

Conform art. 36 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2006 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Instanța de judecată menționează că, prevederile legale citate, expres reglementează posibilitatea persoanei, a cărei drept a fost vătămat prin activitate administrativă a autorității publice, să pretindă repararea prejudiciului patrimonial, totodată instituind în sarcina autorității publice obligația acordării despăgubirii care să acopere prejudiciul cauzat.

Cu referire la prevederile citate, instanța de judecată reține că pentru antrenarea răspunderii civile delictuale este necesar să fie întrunite câteva condiții generale: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu, și vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

La caz, din actele cauzei rezultă că, prin actul administrativ recunoscut ilegal prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023 reclamantul ilegal a fost eliberat din funcția deținută. Totodată, instanța, odată cu restabilirea lui Sobieţki Rostislav, a dispus compensarea plăților salariale, pe toată perioada absenței forțate de serviciu, din contul autorității publice pârâte.

Prin ordinul IGPF nr. 283/ps din 21 aprilie 2023, Sobieţki Rostislav a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Politici de Frontieră de pe 05 aprilie 2023, cu începerea activității de pe 25 aprilie 2023. Iar prin ordinul IGPF nr. 606/ps din 19 octombrie 2023 s-a dispus achitarea lui Sobieţki Rostislav, a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu de pe 29 octombrie 2021 până pe 25 aprilie 2023, precum și a cheltuielilor de judecată.

Totuși, reclamantul pretinde, că autoritatea publică pârâtă a omis să îi restituie suma pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021, reținute de pârât prin ordinul IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, ce constituie 5763,24 lei, să indexeze în mărime deplină a sumei salariului începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023, cu majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit, să achite cuantumul

salariului real, majorat și reactualizat pentru funcția de șef adjunct de Direcție în cadrul IGPF, să achite sporul lunar pentru performanță în mărime de cel puțin 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023 de care acesta ar fi beneficiat în perioada lipsei forțate de la serviciu, sporul lunar pentru deținerea, în toată perioada activități în cadrul IGPF, a titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar și să calculeze 0,3 la sută din suma totală a salariului neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, total 204 zile, începând cu ziua apariției obligației de plată - 06.04.2023 și ziua executării întârziate a plății- 27.10.2023.

Din circumstanțele relatate supra, instanța de judecată constată atât existența faptei prejudiciabile, a prejudiciului cauzat, cât și legătura de cauzalitate dintre cele două condiții.

Astfel, prin acțiunile ilegale ale autorității publice pârâte, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, au survenit consecințe negative pentru reclamant cu caracter patrimonial, lipsa resurselor de întreținere și existență, în rezultatul încetării raporturilor de muncă.

În acesta ordine de idei, instanța de judecată, cu referire la normele de drept citate, reține că răspunderea delictuală, presupune compensa integrală a prejudiciului cauzat.

Conform art. 228 alin. (1) Cod administrativ, (1) Actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sobieţki Rostislav, cu anularea ordinului IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, reîncadrarea în funcția deținută anterior de șef adjunct al Direcției investigații speciale a IGPF, încasarea în beneficiul acestuia a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și a cheltuielilor de judecată

Instanța reține că, anularea ordinului IGPF nr. 465/ps din 26 octombrie 2021 produce efectul repunerii părților în situația anterioară emiterii acestuia, operând principiul *restitutio in integrum*, potrivit căruia părțile sunt repuse în situația anterioară emiterii actului administrativ individual ilegal. Acest principiu este consacrat atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Iatridis c. Greciei, Hotărârea din 19 octombrie 2000; cauza Piersack c. Belgiei, Hotărârea din 26 octombrie 1984), potrivit căruia partea lezată trebuie repusă, pe cât posibil, în situația existentă anterior actului ilegal. În consecință, autoritatea publică este ținută să restituie reclamantului suma reținută nejustificat cu titlu de compensare pentru zilele de concediu anual neutilizate.

În acest context, instanța de judecată va admite solicitarea reclamantului și va obliga Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual prin care să calculeze și să achite lui Rostislav Sobieţki suma reținută din salariu pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021, prin ordinul nr. 465/ps din 26.10.2021.

Totodată, în partea ce vizează mărimea sumei pretinse de reclamant, 5763,24 lei, instanța va preciza că actele cauzei nu atestă reținerea anume a cuantumul indicat, astfel în cât, restituirea urmează a fi efectuată de autoritatea publică pârâtă reieșind din datele și actele contabile pe care le deține.

Referitor la pretenția reclamantului de obligare a autorității publice pârâte să indexeze în mărime deplină suma salariului începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023, cu majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit, să

achite cuantumul salariului real, majorat și reactualizat pentru funcția de șef adjunct de Direcție în cadrul IGPF, instanța de judecată va reține următoarele aspecte.

Conform art.329 alin.(1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

În conformitate cu art.330 alin.(1) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu;

Conform art. 145 Codul muncii, (1) Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reținerea acestuia a constituit cel puțin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar. (2) Compensarea prevăzută la alin. (1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflației calculat în modul stabilit. (4) Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se stabilește de Guvern, de comun acord cu patronatele și sindicatele.

Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07.05.2003 stabilește modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei pârți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia.

Punctul 2 al actului normativ menționat, statuează că, 2. Compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituțiile și organizațiile din sectorul real și sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reținerea a durat o lună calendaristică și mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să fie plătit.

Conform punctului 3 din Hotărârea Guvernului, este supusă indexării suma salariului calculat pentru luna respectivă, cuvenită angajatului spre achitare după reținerea impozitelor, cotelor de asigurare de stat obligatorii, primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și altor plăți obligatorii, indiferent de faptul dacă această sumă constituie salariul pentru timpul efectiv lucrat sau salariul mediu păstrat în cazurile prevăzute de legislație. Nu vor fi supuse indexării: indemnizațiile de concediere și salariul mediu păstrat pe perioada în care persoana în cauză nu este angajată; compensația pentru concediul nefolosit; suma ajutorului material; sporurile și suplimentele la salariu, care se plătesc în loc de diurnă.

Punctul 4 din aceiași hotărâre prevede că, Suma de compensare a pierderilor unei părți din salariul neachitat în termen se calculează fiecărui angajat separat pentru fiecare lună, după cum urmează:

1) prin împărțirea ultimului indice publicat al prețurilor de consum la momentul plății reale a salariului (de regulă, pentru luna precedentă lunii de plată) la indicele prețurilor de consum din luna următoare lunii pentru care se plătește salariul se determină coeficientul inflației pentru perioada de neachitare a salariului. Coeficientul inflației se determină cu o precizie de pînă la patru unități după virgulă. Indicele prețurilor de consum se determină în calcul cumulativ de la începutul anului față de luna decembrie a anului precedent anului de plată;

2) prin înmulțirea sumei salariului cuvenite spre achitare cu coeficientul inflației pentru perioada de neachitare a salariului se determină suma de compensare a salariului care urmează să fie plătită angajatului.

Cu referire la normele de drept citate, instanța de judecată apreciază întemeiată cerința reclamantului de obligare a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să indexeze în mărime deplină suma salariului neachitat, începând cu luna noiembrie 2021 până în luna octombrie 2023, data la care a fost nemijlocit efectuată plata acestuia.

În partea ce ține de achitarea cuantumul salariului real, majorat și reactualizat pentru funcția de șef adjunct de Direcție în cadrul IGPF, instanța reține că, prin certificatul de salariu, prezentat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră se atestă că, pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, reclamantului i-a fost achitat salariu, cu sporul pentru grad, spor pentru probleme cu caracter de urgență, spor în valoare fixă și indemnizații, care este ajustat la majorările și creșterile anuale și valorii de referință aferente perioadelor absentate. (f.d. 90) Astfel, în partea dată, pretenția urmează a fi respinsă.

Referitor la solicitarea reclamantului de obligare a achitării sporul lunar pentru performanță în mărime de cel puțin 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023 de care acesta ar fi beneficiat în perioada lipsei forțate de la serviciu, instanța o va aprecia întemeiată și pasibilă admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art.128 alin.(l) din Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Articolul 16 Legea nr. 270 din 23-11-2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar (în redacția valabilă la data depunerii cererii de reparare a prejudiciului) prevede că, (1) Sporul pentru performanță are drept scop stimularea individuală a personalului unităților bugetare de a obține rezultate optime în activitate. (2) Mijloacele necesare pentru acordarea sporului pentru performanță se alocă anual în limita a 10% din suma anuală a salariilor de bază pentru personalul cu drept de a beneficia de spor de performanță. (3) Sporul pentru performanță se acordă lunar și se achită concomitent cu salariul, conform performanței individuale obținute, personalului unităților bugetare, cu excepția personalului de deservire tehnică, auxiliar și muncitoresc, pentru care sporul pentru performanță se acordă fără evaluarea performanței individuale. (4) Sporul pentru performanță nu se acordă persoanelor care au fost sancționate disciplinar, pentru perioada valabilității sancțiuni. În cazul anulării de către instanța de judecată a actului administrativ de sancționare a angajatului, sporul se acordă pentru perioada care începe la data anulării sancțiunii. (5) Modul de stabilire a sporului pentru performanță se aprobă de Guvern.

Punctul 2 din Regulamentul-cadru cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231/2018, statuează că, sporul la salariu pentru performanțe profesionale individuale în muncă poartă caracter stimulator și se bazează pe calitatea muncii, aportul și profesionalismul angajatului, obiectivitate și imparțialitate, fiind stabilit și achitat în funcție de aportul angajatului la obținerea rezultatelor.

Conform punctului 4 din același regulament, aprecierea aportului angajatului la obținerea rezultatelor și evaluarea performanțelor individuale ale acestuia se realizează de către evaluator.

Conform punctului 19 din Regulamentul citat, sporul pentru performanță se acordă diferențiat la nivel de angajat în funcție de rezultatele evaluării performanțelor, iar limitele se stabilesc prin actul normativ cu caracter intern.

Instanța de judecată reține că, până la emiterea ordinului IGPF nr. 465/ps din 26.10.2021, reclamantul a fost evaluat cu calificativ „foarte bine" (f.d. 43), iar potrivit ordinului nr. 334/ps din 26 august 2021 i-a fost stabilit un spor de performanță de 10%. (f.d. 42, 44)

Instanța va respinge argumentul autorității publice pârâte că în perioada 28.10.2021-25.04.2023 reclamantul nu a prestat careva muncă în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru a putea solicita spor lunar în mărime de cel puțin 10%, or, acesta se acordă diferențiat la nivel de angajat în funcție de rezultatele evaluării performanțelor.

La acest capitol se va reține că, în perioada absenței forțate de la serviciu, evaluarea repetată, pentru toată perioada, a fost omisă din vina pârâtului IGPF, în calitate de angajator, și nu poate avea efect defavorabil față de interesele salariatului, a cărui prejudiciu urmează a fi reparat integral.

În opinia instanțe urmează a fi admisă parțial și pretenția reclamantului cu privire la achitarea sporului pentru deținerea titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar, pentru toată perioada activități în cadrul IGPF.

Actele cauzei și ale dosarului personal al lui Rostislav Sobieţki, cercetat în cadrul ședinței de judecată în original, atestă că reclamantului i s-a conferit gradul științific de doctor în Drept, cu toate drepturile aferente, în baza hotărârii comisiei de atestare a CNAA din 21 decembrie 2011. (f.d. 45)

Copia diplomei nr. ***** a fost anexată la dosarul personal al salariatului deținut de IGPF. (f.d. 50 din dosarul personal.)

La 22 decembrie 2011, Rostislav Sobieţki, a depus un raport, în adresa conducerii IGPF, prin care a solicitat conferirea gradului de maistru, în legătură acordarea gradul științific de doctor în Drept. (f.d. 56, 75 din dosarul personal)

Prin ordinul nr. 44 din 27 ianuarie 2012, în conformitate cu ordinul mai nr.290 din 10.09.2010 „Cu privire la aprobarea regulamentului privind conferirea categoriilor de calificare militarilor și colaboratorilor subdiviziunilor MAI" si procesul verbal nr.1 din 25.01.2012 al ședinței comisiei MAI de conferire a categoriilor de calificare militarilor si colaboratorilor subdiviziunilor MAI, s-a a conferit, de la 25.01.2012, categoria de calificare superioară „maestru", în conformitate cu pct.8 al Regulamentului privind conferirea categoriilor de calificare militarilor si colaboratorilor subdiviziunilor MAI, maiorului de poliție Sobieţki Rostislav *****, inspector superior pentru cazuri excepționale al secției „Sud" a Direcției combatere a crimei organizate a Direcției generale servicii operative a departamentului poliție. (f.d. 101)

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 270 din 23-11-2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, (1) Sporul lunar pentru titlul științific și/sau științifico-didactic se acordă: a) în mărime de 1100 de lei, cercetătorilor științifici și personalului de conducere care activează în organizații din domeniile cercetării și inovării, personalului științifico-didactic și de conducere din învățământul superior, care dețin titlul științific de doctor habilitat și/sau titlul științifico-didactic de profesor universitar, și/sau titlul științific de profesor cercetător; b) în mărime de 600 de lei, cercetătorilor științifici și personalului de conducere care activează în

organizații din domeniile cercetării și inovării, personalului științifico-didactic și personalului de conducere din învățământul superior, care dețin titlul științific de doctor și/sau titlul științifico-didactic de conferențiar universitar, și/sau titlul științific de conferențiar cercetător; c) în mărime de 50% din cuantumurile stabilite la lit. a) și b), personalului din alte domenii de activitate care deține titlul științific de doctor habilitat sau doctor în științe în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției. (2) Sporul lunar pentru titlul științific și/sau științifico-didactic se acordă proporțional timpului lucrat în limitele duratei zilnice normale a timpului de muncă sau ale unei norme didactice, din data conferirii titlului științific și/sau științifico-didactic de către instituțiile abilitate, confirmat de Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare.

Raportând normele de drept citate, la circumstanțele stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de judecată va concluziona că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, avea obligația să calculeze și să achite reclamantului sporul lunar pentru deținerea titlului științific de doctor în Drept.

În același context, se va aprecia ca neîntemeiate argumentele pârâtului că acest spor nu a fost calculat și achitat ținând cont de faptul că la actele dosarului personal nu a fost anexată diploma sau alt înscris sare să confirme deținerea titlului menționat. Or, așa cum a fost stabilit în ședința de judecată, aceste afirmații nu corespund realității, copia diplomei nr. ***** a fost anexată la dosarul personal al salariatului la finele anului 2011, iar în baza performanțelor obținute, reclamantului i-a fost conferit categoria de calificare superioară „maestru”.

Totodată, instanța de judecată va aprecia că achitarea sporului lunar pentru deținerea titlului științific de doctor în Drept nu poate fi extinsă pentru toată perioada de activitate a lui Rostislav Sobieţki în cadrul IGPF.

Conform art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: b) în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Cererea de compensare și achitare a sporului lunar pentru deținerea titlului științific de doctor în Drept a fost adresată IGPF la 01 noiembrie 2023, corespunzător, instanța va dispune calcularea și achitarea acestuia, doar pentru 3 ani anteriori depunerii cererii, din 01.11.2020 până la încetarea activității reclamantului în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. În rest, solicitarea reclamantului de achitare a sporului pentru toată perioada de activitate a lui Rostislav Sobieţki în cadrul IGPF, urmează a fi respinsă.

În opinia instanței de judecată, urmează a fi respinsă și solicitarea reclamantului cu privire la calcularea a 0,3 la sută din suma totală a salariului neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, total 204 zile, începând cu ziua apariției obligației de plată - 06.04.2023 și ziua executării întârziate a plății- 27.10.2023.

Art.330 alin.(2) Codul muncii statuează că, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Totodată, în Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art.330 alin.(2) Codul muncii, prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii, pot fi aplicate și se calculează numai până la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă. Respectiv, potrivit actelor judecătorești menționate anterior, perioada de întârziere vizată, începe la 26 octombrie 2021, până la data pronunțării deciziei Curții de Apel

Chișinău din 05 aprilie 2023 și nu se va extinde asupra perioadei ulterioare, indicată de reclamant.

Drept consecință a celor menționat, instanța de judecată va aprecia actul administrativ de respingere a solicitării formulate de Rostislav Sobieţki, refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/18-3-10488 din 30 noiembrie 2023 de compensare a prejudiciului material și răspunsul nr. 35/18-1-11129 din 22 decembrie 2023 emis la soluționarea cererii prealabile, ca neîntemeiate, urmând a fi anulate, cu obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual prin care să dispună calcularea și achitarea lui Rostislav Sobieţki:

- suma reținută din salariu pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021, prin ordinul nr. 465/ps din 26.10.2021,

- suma rezultată din indexarea a salariului achitat cu întârziere pentru perioada noiembrie 2021 - octombrie 2023 (inclusiv),

- sporul lunar pentru performanță în mărime 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023,

- sporul lunar pentru deținerea titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar, din 01.11.2020 până la încetarea activității în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 94 alin (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 96, alin. (1) și alin. (1^1) din CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate la judecarea cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

În prezentul proces, reclamantul a fost reprezentat de avocatul Elena Buguța și avocatul Viorel Berliba, în baza mandatelor avocațiale anexate la dosar. (f.d. 82, 86) Pentru justificarea cheltuielilor de asistență juridică acordată reclamantului, pe marginea prezentei acțiuni, la actele cauzei a fost anexat bonul de plată seria/numărul DAA 68842312 în suma de 10 000 lei. (f.d.98)

Ținând cont de faptul că, acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, instanța de judecată va obliga Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să compenseze lui Rostislav Sobieţki cheltuielile de asistență juridică, proporțional părții admise din pretenții, în mărime de 7000 lei.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Se anulează refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/18-3-10488 din 30 noiembrie 2023 de compensare a prejudiciului material și răspunsul nr. 35/18-1-11129 din 22 decembrie 2023 emis la soluționarea cererii prealabile.

Se obligă Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită actul administrativ individual prin care să calculeze și să achite lui Rostislav Sobieţki:

- suma reținută din salariu pentru 9 zile din concediul anual folosit înainte de expirarea anului 2021, prin ordinul nr. 465/ps din 26.10.2021,

- suma rezultată din indexarea a salariului achitat cu întârziere pentru perioada noiembrie 2021 - octombrie 2023 (inclusiv),

- sporul lunar pentru performanță în mărime 10% pentru perioada 28.10.2021 - 25.04.2023,

- sporul lunar pentru deținerea titlului științific de doctor în știință (în drept) în specialitatea ce corespunde obligațiilor funcției în mărime de 50% din cuantumul stabilit la art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 270/2018, ce constituie 300 lei/lunar, din 01.11.2020 până la încetarea activității în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Rostislav Sobieţki cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7000 (șapte mii) lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița